

ที่ นธ ๐๐๑๗.๒/ว ๔๗๖๒

ศาลากลางจังหวัดนราธิวาส
ถนนศูนย์ราชการ นธ ๙๖๐๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๙

เรื่อง สรุปรสาระสำคัญมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๙ (เฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง)

เรียน หัวหน้าส่วนราชการทุกส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจทุกแห่ง นายอำเภอทุกอำเภอ
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดนราธิวาส นายกเทศมนตรีเมืองทุกแห่ง ประธานหอการค้าจังหวัดนราธิวาส
และประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดนราธิวาส

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปรสาระสำคัญมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๙ จำนวน ๑ ชุด
(เฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง)

ด้วยในคราวการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๙ ณ ห้องประชุม ๕๐๑
ตึกบัญชาการ ๑ ทำเนียบรัฐบาล โดยมี นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี ซึ่งที่ประชุมได้สรุปรสาระสำคัญ ได้แก่ ๑) กฎหมาย
๒) เศรษฐกิจ-สังคม ๓) ต่างประเทศ และ ๔) แต่งตั้ง โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดนราธิวาส ในประเด็น
กฎหมาย และเศรษฐกิจ-สังคม ดังนี้

๑. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๓. เรื่อง ร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ รวม ๒ ฉบับ

๔. เรื่อง การเสนอขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๕. เรื่อง มติสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น ว่าด้วยการสานพลังสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพ
และสังคม เพื่อลดโรคไม่ติดต่อ

๖. เรื่อง การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเพื่อเตรียมความพร้อมดำเนินการตามพระราชบัญญัติ
การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๙
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จังหวัดนราธิวาส จึงขอส่งสรุปรสาระสำคัญมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๙
(เฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง) ให้หน่วยงานทราบ เพื่อเป็นประโยชน์ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในพื้นที่
จังหวัดนราธิวาสต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วยได้ทางเว็บไซต์ www.narathiwat.go.th หัวข้อ
“ระบบหนังสือราชการจังหวัดนราธิวาส”

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และใช้ในการขับเคลื่อนงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง สำหรับอำเภอขอให้แจ้ง
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานจังหวัด

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลฯ

โทร. ๐ ๗๓๖๔ ๒๖๓๘

(นายบุญช่วย หอมยามเย็น)
ผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส

สรุปสาระสำคัญมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๙ (เฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้อง)

๑. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจสอบพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

๑. กระทรวงแรงงาน ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ที่ สคก. ตรวจสอบพิจารณาแล้วมาเพื่อดำเนินการอีกครั้งหนึ่ง มีสาระสำคัญ ดังนี้

ประเด็น	รายละเอียด
๑. วันใช้บังคับ	• ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๒๐ วรรคสาม และมาตรา ๒๒ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
๒. คำนิยาม	• แก้ไขนิยาม เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๑๗๗ ว่าด้วยการรับงานไปทำที่บ้าน ค.ศ. ๑๙๙๖ เช่น “งานที่รับไปทำที่บ้าน” หมายความว่า ส่วนหนึ่งส่วนใดของงานในกิจการ ดังต่อไปนี้ (๑) งานในกิจการอุตสาหกรรมของผู้จ้างงานที่มอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดไปจัดทำที่บ้านหรือดำเนินการนอกสถานประกอบกิจการของผู้จ้างงาน เพื่อได้รับค่าตอบแทน โดยไม่คำนึงว่าผู้ใดจะเป็นผู้จัดหาวัตถุดิบ อุปกรณ์ หรือสิ่งอื่นที่ใช้ในการทำงาน และไม่มีลักษณะของการจ้างแรงงาน (๒) งานในกิจการพาณิชยกรรม เกษตรกรรม หรืองานบริการอันมีหลักเกณฑ์หรือลักษณะตาม (๑) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เฉพาะในกรณีไม่มีกฎหมายบัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะและมีความจำเป็นต้องกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของงานในกิจการดังกล่าวเป็นงานที่รับไปทำที่บ้าน เพื่อให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ (เดิม คำว่า “งานที่รับไปทำที่บ้าน” หมายความว่า งานที่ผู้จ้างงานในกิจการอุตสาหกรรมมอบให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านเพื่อนำไปผลิตหรือประกอบนอกสถานประกอบกิจการของผู้จ้างงานหรืองานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง) “ผู้รับงานไปทำที่บ้าน” หมายความว่า บุคคลธรรมดาหรือกลุ่มบุคคลซึ่งไม่เป็นนิติบุคคลตกลงกับผู้จ้างงานเพื่อรับทำงานอันเป็นงานที่รับไปทำที่บ้าน แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งนำงานไปทำนอกสถานประกอบกิจการของนายจ้าง (เดิม คำว่า “ผู้รับงานไปทำที่บ้าน” หมายความว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งตกลงกับผู้จ้างงานเพื่อรับทำงานอันเป็นงานที่รับไปทำที่บ้าน) “พนักงานตรวจแรงงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (เดิม คำว่า “พนักงานตรวจแรงงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากข้าราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค หรือส่วนท้องถิ่นให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้) • เพิ่มนิยาม “เอกสาร” หมายความว่า รวมถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถเข้าถึงและนำกลับมาใช้ได้โดยความหมายไม่เปลี่ยนแปลง

ประเด็น	รายละเอียด
๓. อายุขั้นต่ำของผู้รับงานไปทำที่บ้าน	กำหนดมิให้จ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีเป็นผู้รับงานไปทำที่บ้าน เพื่อให้ความคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้านมีมาตรฐานเดียวกันกับความคุ้มครองลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน (เพิ่มเติม)
๔. การห้ามหญิงมีครรภ์และเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์	- ปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการกำหนดมิให้ผู้ใดให้หญิงมีครรภ์และเด็กซึ่งอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ทำงานที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย โดยแยกกรณีเด็กออกไป อีกบทบัญญัติหนึ่ง เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้ - กำหนดห้ามผู้ใดให้หญิงมีครรภ์ทำงานที่มีลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของหญิงมีครรภ์ ซึ่งงานที่มีลักษณะดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (คงเดิม) - กำหนดห้ามผู้ใดให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีทำงานที่มีลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัยของเด็ก ซึ่งงานที่มีลักษณะดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ปรับปรุง เดิมกำหนดห้ามให้เด็กต่ำกว่า ๑๕ ปีทำงานในงานลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย)
๕. การกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน	- กำหนดให้ผู้จ้างงานจ่ายค่าตอบแทนเป็นเงินไทย เว้นแต่ได้รับความยินยอมจากผู้รับงานไปทำที่บ้านให้จ่ายเป็นตัวเงินหรือเงินตราต่างประเทศ (คงเดิม) - แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การกำหนดค่าตอบแทนของงานที่รับไปทำที่บ้านให้แก่ผู้รับงาน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับลักษณะของงาน โดยแยกเป็น ๒ กรณี ดังนี้ - กรณีงานที่รับไปทำที่บ้านมีลักษณะและคุณภาพอย่างเดียวกันและปริมาณเท่ากันกับการจ้างงานในสถานประกอบกิจการของผู้จ้างงาน ให้ผู้จ้างงานกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ตามที่คณะกรรมการผู้รับงานไปทำที่บ้านกำหนด (ปรับปรุง เดิมมิได้กำหนดค่าตอบแทนให้เป็นไปตามงานที่ทำในสถานประกอบกิจการของผู้จ้างงาน) - กรณีงานที่รับไปทำที่บ้านไม่มีการทำในสถานประกอบกิจการของผู้จ้างงาน โดยให้ผู้จ้างงานและผู้รับงานไปทำที่บ้านตกลงกันเพื่อกำหนดค่าตอบแทน แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามที่คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้านกำหนด (เพิ่มเติม)
๖. การกำหนดความรับผิดและการฟื้นความรับผิดของผู้จ้างงานในส่วนของดอกเบี้ยและเงินเพิ่ม	- กำหนดให้ผู้จ้างงานต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ทายาทหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ในกรณีที่ไม่คืนหลักประกันการทำงานหรือหลักประกันความเสียหาย ในการทำงานที่เป็นเงิน หรือไม่จ่ายค่าตอบแทน หรือไม่จ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ และค่าทำศพ หรือจ่ายไม่ครบแต่หากผู้จ้างงานจงใจไม่คืน หรือไม่จ่ายเงินดังกล่าว หรือจ่ายไม่ครบโดยปราศจากเหตุอันสมควร เมื่อพ้นกำหนด ๗ วัน ให้จ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีของเงินที่ค้างทุก ๗ วัน จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น (เพิ่มเติม) - กำหนดให้ผู้จ้างงานหลุดพ้นความรับผิดในการชำระดอกเบี้ยและเงินเพิ่มในกรณีที่พร้อมคืนหลักประกันหรือจ่ายเงินดังกล่าว เนื่องจากผู้รับงานไปทำที่บ้าน ทายาทหรือ บุคคลซึ่งมีสิทธิไม่ยอมรับหลักประกันหรือเงินดังกล่าว หรือไม่สามารถรับคืนได้ ให้ผู้จ้างงานนำเงินไปมอบไว้แก่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเพื่อย่อย

ประเด็น	รายละเอียด
	ให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านดังกล่าว ผู้จ้างงานไม่ต้องจ่ายเงินดอกเบี้ยวหรือเงินตามจำนวนที่มอบไว้ (เพิ่มเติม)
๗. คณะกรรมการคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน	• แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน และอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (ปรับปรุง เดิมกำหนดให้ผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง เพื่อให้อธิบดีของกรมที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ “ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข” เป็น “อธิบดีกรมควบคุมโรค” เดิม “ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม” เป็น “อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม” และเดิม “อธิบดีกรมการปกครอง” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน” เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจหน้าที่และการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง) • แก้ไขหลักเกณฑ์การได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และกรรมการผู้แทนผู้รับงานไปทำที่บ้าน โดยการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมระหว่างเพศ (ปรับปรุง เดิมกำหนดให้มีกรรมการทั้งชายและหญิง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการเปิดกว้างสำหรับผู้ซึ่งมีความหลากหลายทางเพศ) • ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ โดยให้มีหน้าที่ในการเสนอแนะและให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย การคุ้มครอง ส่งเสริม และพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน มาตรการความปลอดภัยในการทำงาน มาตรการพัฒนาฝีมือแรงงาน และการคุ้มครองประโยชน์ของผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ปรับปรุง โดยเพิ่มมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และตัดมาตรการในการป้องกันการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน เนื่องจากมาตรการนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน)
๘. การเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา	• กำหนดให้กรรมการหรืออนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย พนักงานตรวจแรงงาน แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้เชี่ยวชาญเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายอาญา (เพิ่มเติม)
๙. ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกและการไม่ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่	• ยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้ผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกส่งหรือแสดงเอกสาร หรือให้ข้อเท็จจริง และไม่ขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการและอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย • ยกเลิกบทบัญญัติที่กำหนดให้บุคคลที่เกี่ยวข้องต้องอำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานตรวจแรงงาน แพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ หรือผู้เชี่ยวชาญในการปฏิบัติหน้าที่ (เดิมกำหนดไว้ แต่เนื่องจากร่างนี้ได้กำหนดให้กรรมการหรืออนุกรรมการฯ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งหากไม่ได้รับการอำนวยความสะดวกหรือขัดขวางก็จะมีโทษตามประมวลกฎหมายอาญาอยู่แล้ว)
๑๐. เหตุระงับการดำเนินคดีกับผู้จ้างงาน	• แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับเหตุระงับการดำเนินคดีอาญากับผู้จ้างงาน โดยคดีอาญาต่อผู้จ้างงานจะระงับลงเป็น ๒ กรณี เพื่อให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น (ปรับปรุง) ดังนี้ ๑) กรณีที่ผู้จ้างงานได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน โดยให้ผู้จ้างงานต้องจ่ายเงินถูกต้องและครบถ้วนให้แก่ผู้รับงานหรือผู้มีสิทธิได้รับเงิน ณ สถานที่ทำงานของผู้รับงานภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งนั้น การดำเนินคดีอาญาต่อผู้จ้างงานเป็นอันระงับไป

ประเด็น	รายละเอียด
	๒) กรณีที่ผู้จ้างงานไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน ให้นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งและได้ปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแรงงานแล้วการดำเนินคดีอาญาต่อผู้จ้างงานเป็นอันระงับไป
๑๑. บทกำหนดโทษ	• แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ โดยนำมาตรการปรับเป็นพินัยมาใช้แทนบทกำหนดโทษทางอาญาและเพิ่มเติมโทษทางอาญาให้เหมาะสมกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด ดังนี้ ๑) กำหนดให้ผู้จ้างงานที่ไม่จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการรับงานไปทำที่บ้านมอบให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านและเก็บไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานดูได้ หรือไม่จ่ายค่าตอบแทนการทำงานเป็นเงินตราไทยหรือไม่แจ้งเตือนให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากการทำงาน ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท (ปรับปรุง เดิมกำหนดให้ผู้จ้างงานที่ไม่จัดทำเอกสารเกี่ยวกับการรับงานไปทำที่บ้านมอบให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านและเก็บไว้ให้พนักงานตรวจแรงงานได้รับโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือผู้จ้างงานไม่จ่ายค่าตอบแทนการทำงานเป็นเงินตราไทย หรือไม่แจ้งเตือนให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่เกิดจากการทำงานต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ) ๒) กำหนดให้ผู้จ้างงานซึ่งไม่จ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ณ สถานที่ทำงานของผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือปรับจำนวน ๒ เท่าของค่าตอบแทนที่ผู้จ้างงานต้องจ่าย แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า (ปรับปรุง เดิมกำหนดให้ผู้จ้างงานที่ไม่จ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ณ สถานที่ทำงานของผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ) ๓) กำหนดให้ผู้จ้างงานที่ฝ่าฝืนจ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เป็นผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถึง ๘๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (เพิ่มเติม) ๔) กำหนดให้ผู้จ้างงานที่เรียกรับหลักประกันการทำงานหรือหลักประกันความเสียหายหรือกำหนดค่าตอบแทนน้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่กำหนดหรือน้อยกว่าอัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่จ่ายค่าตอบแทนตามที่ตกลงกันหรือหักค่าตอบแทนเพื่อเงินอื่นที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (เพิ่มเติม)
๑๒. บทเฉพาะกาล	• เพิ่มบทเฉพาะกาล เพื่อให้การดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการและการบังคับใช้กฎหมายลำดับรองยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามกฎหมายรวมทั้งกำหนดกรอบระยะเวลาในการแต่งตั้งคณะกรรมการและการออกกฎหมายลำดับรอง เช่น ๑. กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้านซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้านตามพระราชบัญญัติฉบับนี้

ประเด็น	รายละเอียด
	และกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการคุ้มครองการรับงานไปทำที่บ้านตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ๒. กำหนดให้กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ และกำหนดให้ออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จและประกาศราชกิจจานุเบกษา ก่อนวันพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศราชกิจจานุเบกษา

๒. รง. ได้เสนอแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวม ๗ ฉบับ ทั้งนี้ กฎหมายลำดับรองดังกล่าวมีกรอบระยะเวลาในการออกภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๓. กระทรวงแรงงานได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ และได้จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ แล้ว ส่วนใหญ่เห็นชอบด้วย รวมทั้งได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวม ๗ ฉบับ ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี (๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ และ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐) ที่ให้ทุกส่วนราชการเสนอแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ และกรอบระยะเวลาของกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับทราบและติดตามต่อไป จึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) ตรวจสอบพิจารณาแล้ว

สาระสำคัญของเรื่อง

๑. ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กระทรวงแรงงานเสนอเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการของพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเพิ่มความคุ้มครองแก่คนประจำเรือ ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกำหนดหลักเกณฑ์การทำงานในเวลากลางคืนของคนประจำเรือ ซึ่งอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ให้มีความชัดเจน เพื่อให้การคุ้มครองแรงงานทางทะเลเป็นไปโดยสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยแรงงานทางทะเล ค.ศ. ๒๐๐๖ (Maritime Labour Convention, ๒๐๐๖ : MLC) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization : ILO) ที่ประเทศไทยให้สัตยาบันไว้แล้ว ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๐๗/๒๕๖๘) มีสาระสำคัญสรุปเป็นตารางเปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

ประเด็น	พระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘	ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
๑. วันใช้บังคับ	• ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป	• ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๒. กฎหมายที่ใช้บังคับกับการจ้างงานระหว่างเจ้าของเรือกับคนประจำเรือ	กำหนดให้การจ้างงานระหว่างเจ้าของเรือ กับคนประจำเรือไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนแต่ได้รับความคุ้มครองด้านประกันสังคมและเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครองด้านประกันสังคมและเงินทดแทนคนประจำเรือ ลงวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙ และประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคุ้มครอง ด้านประกันสังคมและเงินทดแทนคนประจำเรือ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้สิทธิประโยชน์ จำนวน ๓ กรณี ประกอบด้วย (๑) กรณีตายหรือสูญหายโดยมิใช่ อันเนื่องมาจากการทำงาน (๒) กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันเนื่องมาจากการทำงาน (คำรักษาพยาบาล) และ (๓) กรณีค่าทดแทนสำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพการทำงานของร่างกายหรือทุพพลภาพหรือตาย หรือสูญหาย อันเนื่องมาจากการทำงาน ประกอบกับในอดีต ก่อนพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. ๒๕๕๘ มีผลบังคับใช้ นั้น การจ้างงานระหว่างเจ้าของเรือ กับคนประจำเรือเคยอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓	กำหนดให้การจ้างงานระหว่างเจ้าของเรือ กับคนประจำเรืออยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนเพื่อให้คนประจำเรือได้รับการคุ้มครองด้านประกันสังคมและเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมและกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และเข้าถึง การให้บริการของรัฐ อันจะเป็นการลดปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมกล่าวคือ ตามกฎหมายว่าด้วยประกันสังคมกำหนดให้สิทธิประโยชน์ จำนวน ๗ กรณี ประกอบด้วย (๑) กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย รวมทั้งการส่งเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค (๒) กรณีคลอดบุตร (๓) กรณีทุพพลภาพ (๔) กรณีตาย (๕) กรณีสงเคราะห์บุตร (๖) กรณีชราภาพ และ (๗) กรณีว่างงาน
๓. การกำหนดห้ามเจ้าของเรือให้คนประจำเรือซึ่งอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ทำงานในเวลากลางคืน	กำหนดห้ามเจ้าของเรือให้คนประจำเรือซึ่งอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ทำงานในเวลากลางคืนวันแต่ในกรณี เป็นการฝึกอบรมที่ได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า หรือเป็นการฝึกอบรมตามตำแหน่งหน้าที่ที่คนประจำเรือต้องทำในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งต้องไม่ส่งผลร้ายต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคน	กำหนดห้ามเจ้าของเรือให้คนประจำเรือซึ่งอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ทำงานในเวลากลางคืนวันแต่ การทำงานในกรณี ดังนี้ (๑) การฝึกอบรมที่นายเรือได้มีการวางแผนไว้ล่วงหน้า (๒) การฝึกอบรมตามหลักสูตร ที่กรมเจ้าท่าให้การรับรอง และ (๓) งานตามตำแหน่งหน้าที่ที่คนประจำเรือต้องทำ ซึ่งงานนั้นไม่ส่งผลร้ายต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของคนประจำเรือ

	ประจำเรือ โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมอบหมาย	โดยต้องเป็นไปตามที่อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานประกาศกำหนด
๔. บทนิยามของการทำงานในเวลา กลางคืน	กำหนดให้การทำงานเวลากลางคืนต้องมีระยะเวลาอย่างน้อย ๙ ชั่วโมง โดยเริ่มต้นก่อนเที่ยงคืนและสิ้นสุดหลังจากเวลา ๐๕.๐๐ นาฬิกาเป็นต้นไป	กำหนดช่วงเวลาการทำงานในเวลากลางคืนให้มีความชัดเจนว่า คือ การทำงานตั้งแต่เวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกาของวันรุ่งขึ้น
๕. บทเฉพาะกาล	-	กำหนดให้ผู้ที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองด้านประกันสังคมและเงินทดแทน ตามประกาศกระทรวงแรงงาน อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงได้รับต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น รวมทั้งไม่เป็นการตัดสิทธิความคุ้มครองตามกฎหมายอื่น
๖. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	กำหนดให้ รมว.กต. รมว.คค. รมว.รง. และ รมว.สธ. รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	กำหนดให้ รมว.รง. และ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. กระทรวงแรงงานได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัตินี้ และได้จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และได้เผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็นพร้อมการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายแล้ว รวมทั้งได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรองที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รวม ๑ ฉบับ ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี (๑๙ เมษายน ๒๕๕๙ และ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐) ที่ให้ทุกส่วนราชการเสนอแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบสาระสำคัญ และกรอบระยะเวลาของกฎหมายลำดับรองเพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับทราบและติดตามต่อไป จึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา และกรอบสาระสำคัญของกฎหมายลำดับรอง ที่ออกตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นชอบและไม่มีข้อขัดข้องกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนี้ และมีข้อสังเกตบางประการ โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีข้อสังเกตว่า ระบบประกันสังคมจะคุ้มครองแรงงานกรณีเจ็บป่วยรักษาตัวภายในประเทศเท่านั้น ดังนั้น นายจ้างอาจพิจารณาแนวทางการรองรับการเจ็บป่วยของแรงงานทางทะเลในต่างประเทศ อาทิ การทำประกันสุขภาพเพื่อเป็นการป้องกันความเสี่ยงให้นายจ้างจากค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นในต่างประเทศ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า เป็นร่างกฎหมายที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วและเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคณะรัฐมนตรีที่จะพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วเสนอสภาผู้แทนราษฎรต่อไปได้

๓. เรื่อง ร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ รวม ๒ ฉบับ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ รวม ๒ ฉบับ

- ๑) ร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..)
- และ ๒) ร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตราย

หรือเจ็บป่วย ค่าทำศพกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ ..) ตามที่กระทรวงแรงงาน (รง.) เสนอ และให้ส่งคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายและร่างอนุบัญญัติที่เสนอคณะรัฐมนตรีตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้ รวมทั้งให้กระทรวงแรงงานรับความเห็นของสำนักงานงบประมาณไปพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

สาระสำคัญของร่างประกาศ

รง. เสนอว่า

๑. พระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง (๑) และ มาตรา ๑๓ วรรคสอง บัญญัติให้คณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ (ครรส.) มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้าง ซึ่งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับแก่รัฐวิสาหกิจทุกแห่ง ต่อมา ครรส. จึงได้ออกประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างสำหรับลูกจ้างรัฐวิสาหกิจเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มสิทธิประโยชน์ให้กับลูกจ้างดังกล่าว เช่น ข้อ ๕๓ ของประกาศ ครรส. ดังกล่าวได้กำหนดให้นายจ้างจัดสวัสดิการเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ค่าทดแทนการขาดรายได้กรณีทุพพลภาพ ค่าทำศพกรณีตาย ทั้งนี้ อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ค่าช่วยเหลือบุตร ค่าช่วยเหลือการศึกษาของบุตรหรือสวัสดิการอื่นให้ลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ซึ่ง ครรส. ได้ออกประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ค่าทำศพกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบข้อ ๕๓ ของประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ค่าทำศพกรณีตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

๒. ต่อมาได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อรองรับการสมรสของบุคคลหลากหลายทางเพศ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘ จึงเป็นเหตุให้ รง. เสนอร่างประกาศรวม ๒ ฉบับ ดังนี้

๒.๑ ร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ (ฉบับที่ ..) ซึ่งมีสาระสำคัญที่ได้ปรับปรุง ดังนี้

ประกาศฉบับปัจจุบัน	ร่างประกาศที่เสนอ
๑. วันที่มีผลใช้บังคับ	
ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๘ เป็นต้นไป
๒. บุคคลผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง กรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย	
ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้ผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง (๒) สามีหรือภรรยา	ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๔๙ แห่งประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “(๒) คู่สมรส”
ข้อ ๔๙ วรรคสี่ ให้ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลง เพราะผู้มีสิทธิผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือ	ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของข้อ ๔๙ แห่งประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์เรื่อง มาตรฐานขั้นต่ำของสภาพการจ้างในรัฐวิสาหกิจ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีภรรยากับชายหรือหญิงอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตาม (๓) หรือ (๔) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป	“ให้ผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้รับส่วนแบ่งเท่ากันในกรณีที่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลง เพราะผู้มีสิทธิผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือ <u>คู่สมรส</u> ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งสมรสใหม่หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉัน <u>คู่สมรส</u> กับบุคคลอื่นหรือบุตรไม่มีลักษณะตาม (๓) หรือ (๔) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใด ดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป”
---	--

๒.๒ ร่างประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่อง หลักเกณฑ์การจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ค่าทำศพกรณีตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ ..) ซึ่งมีสาระสำคัญที่ได้ปรับปรุง ดังนี้

ประกาศฉบับปัจจุบัน	ร่างประกาศที่เสนอ
๑. วันที่มีผลใช้บังคับ	
ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป
๒. บทนิยาม	
ข้อ ๓ ในประกาศนี้ “คู่สมรส” หมายความว่า ภรรยาหรือสามีที่ ชอบด้วยกฎหมายของลูกจ้าง	ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “คู่สมรส” ของข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่องหลักเกณฑ์การจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ค่าทำศพกรณีตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงานลงวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “คู่สมรส” หมายความว่า คู่สมรสที่ชอบด้วย กฎหมายของลูกจ้าง

๓. คณะอนุกรรมการพิจารณากฎหมายแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ โดยที่ประชุมมีมติเห็นชอบในหลักการร่างประกาศดังกล่าวรวม ๒ ฉบับตามข้อ ๒. และมอบหมายฝ่ายเลขานุการสำรวจข้อมูลจากรัฐวิสาหกิจเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทนกรณีลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย และการจ่ายค่ารักษาพยาบาลกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้แก่คู่สมรสของลูกจ้าง พร้อมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบของร่างประกาศฯ และนำเสนอ ครรส. พิจารณาต่อไป

๔. รง. (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) ได้รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างประกาศรวม ๒ ฉบับผ่านระบบกฎหมายกลางทางกฎหมาย www.law.go.th ระหว่างวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๘ ส่งแบบแสดงความคิดเห็นให้รัฐวิสาหกิจ จำนวน ๖๐ แห่ง และสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๔๕ แห่ง รวมทั้งลูกจ้างรัฐวิสาหกิจได้ส่งความเห็นมาที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ซึ่งความเห็นส่วนใหญ่เห็นชอบกับร่างประกาศทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว

๔. เรื่อง การเสนอขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักงานงบประมาณ (สงป.) เสนอ ดังนี้

- ๑) เห็นชอบการเสนอขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

๒) มอบหมายให้สำนักงานงบประมาณนำเรื่องการเสนอขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อ ๑ แล้ว เสนอต่อนคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

๓. มอบหมายให้หน่วยรับงบประมาณจัดทำรายละเอียดเพื่อชี้แจงต่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

สาระสำคัญของเรื่อง

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ให้ความเห็นชอบแนวทางหลักเกณฑ์แผนและขั้นตอนการเสนอขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้หน่วยรับงบประมาณส่งรายการขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณที่ผ่านความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้สำนักงานงบประมาณพิจารณาและนำเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี นั้น

สำนักงานงบประมาณเสนอ ดังนี้

๑. การเสนอขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

หน่วยรับงบประมาณเสนอขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีการตรวจสอบและรับรองข้อมูลแล้วว่าการดำเนินการนั้นไม่ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ กฎหมายหรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยผ่านความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่กำกับ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด รวมทั้งกรณีแผนงานบูรณาการที่เสนอหน่วยงานเจ้าภาพเพื่อรวบรวมเสนอรองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบแผนงานบูรณาการนั้น ๆ พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลรายละเอียดคำขอเพิ่มงบประมาณในระบบ e - Budgeting ตามขั้นตอนครบถ้วน จำนวน ๔๘๘ หน่วยรับงบประมาณ วงเงินทั้งสิ้น ๑๓๙,๕๔๕.๘๓๘๓ ล้านบาท

๒. การพิจารณาการขอเพิ่มและเปลี่ยนแปลงงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๒.๑ การพิจารณาการขอเพิ่มงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

สำนักงานงบประมาณได้พิจารณาการเสนอขอเพิ่มงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามแนวทาง หลักเกณฑ์แผนและขั้นตอนฯ ที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๙ ที่กำหนดให้หน่วยรับงบประมาณเสนอขอเพิ่มงบประมาณรายจ่ายเฉพาะรายการที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับสถานการณ์ของประเทศ นโยบายสำคัญของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ ที่ต้องดำเนินการภายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ วงเงินทั้งสิ้น ๓๗,๕๘๔.๖๙๔๔ ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๒.๑.๑ เป็นรายจ่ายที่ต้องดำเนินการตามข้อผูกพันที่เกิดจากกฎหมาย สัญญา ข้อตกลงระหว่างประเทศ และค่าใช้จ่ายเพื่อการชำระหนี้ รวมทั้งค่าใช้จ่ายตามสิทธิ วงเงินทั้งสิ้น ๑๑,๗๐๖.๗๓๖๒ ล้านบาท

๒.๑.๒ เป็นรายจ่ายที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและเพิ่มเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งมีประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ วงเงินทั้งสิ้น ๒,๖๓๑.๑๖๙๓ ล้านบาท

๒.๑.๓ เป็นรายจ่ายเพื่อการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รายจ่ายเพื่อการพัฒนาและวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมของประเทศ รายจ่ายเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน หรือรายจ่ายที่ประชาชนได้รับประโยชน์โดยตรง ตลอดจนรายจ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาการปฏิบัติงานของหน่วยรับงบประมาณ โดยรายการที่เสนอขอเพิ่มงบประมาณต้องเป็นรายการที่มีอยู่ในคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ วงเงินทั้งสิ้น ๒๓,๒๔๖.๗๘๘๙ ล้านบาท

โดยการเสนอขอเพิ่มงบประมาณดังกล่าว สามารถจำแนกตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๑ และจำแนกตามกระทรวง รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๑ จำแนกตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐

หน่วย : ล้านบาท

ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ	งบประมาณ
รวมทั้งสิ้น	๓๗,๕๔๔.๖๙๔๔
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง	๕,๗๓๖.๑๓๘๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๖,๐๓๒.๕๔๘๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑,๖๐๐.๒๕๘๖
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๙,๙๕๒.๖๗๓๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๔๙.๒๘๖๐
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๕๗๓.๗๙๐๕
รายการค่าดำเนินการภาครัฐ	๑๓,๖๔๐.๐๐๐๐

ตารางที่ ๒ จำแนกตามกระทรวง

หน่วย : ล้านบาท

กระทรวง	งบประมาณ
รวมทั้งสิ้น	๓๗,๕๔๔.๖๙๔๔
๑. งบกลาง	๑๓,๖๔๐.๐๐๐๐
๒. สำนักนายกรัฐมนตรี	๑,๒๓๖.๘๓๕๗
๓. กระทรวงกลาโหม	๑,๘๗๒.๐๓๓๙
๔. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๑.๐๐๐๐
๕. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๒๑.๕๔๘๐
๖. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๔๘.๘๓๕๗
๗. กระทรวงมหาดไทย	๒๐.๐๐๐๐
๘. กระทรวงยุติธรรม	๖๐๗.๙๔๐๕
๙. กระทรวงแรงงาน	๒,๐๐๐.๐๐๐๐
๑๐. กระทรวงศึกษาธิการ	๒,๙๕๘.๐๘๖๗
๑๑. กระทรวงสาธารณสุข	๑๘๖.๘๒๕๕
๑๒. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีฯ	๒,๕๔๘.๔๘๖๒
๑๓. องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐๙.๑๔๓๐
๑๔. ทุนหมุนเวียน	๑๒,๑๒๓.๙๕๙๒

๔. เรื่อง มติสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น ว่าด้วยการสานพลังสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคม เพื่อลดโรคไม่ติดต่อ

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.) เสนอ ดังนี้

๑. เห็นชอบมติสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น ว่าด้วยการสานพลังสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ (มติสมัชชาสุขภาพ เพื่อลดโรคไม่ติดต่อ)

๒. มีนโยบายทางการคลังสนับสนุนการใช้หลักการทางเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม เพื่อลดโรคไม่ติดต่อ

๓. มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานส่วนกลาง หน่วยงานระดับจังหวัด และท้องถิ่น ระดับต่าง ๆ พิจารณานำสาระสำคัญของมติบรรจุเป็นนโยบายและแผน เพื่อดำเนินการตามบทบาทภาระหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยให้ คสช. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องรับความเห็น กค. และ สสช. ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

๑. ปัจจุบันการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อได้เป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตในประเทศไทยประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คนต่อปี และก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐศาสตร์ถึง ๑.๖ ล้านล้านบาทต่อปี รวมทั้งยังมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นกับคนที่อายุน้อยลง ทำให้ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของคนวัยทำงาน การพัฒนาประเทศและจะทำให้ภาระการบริการรักษาสุขภาพของระบบหลักประกันสุขภาพอาจรองรับไม่ได้ในอนาคต คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.) จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนานโยบายสาธารณะ ว่าด้วยการสานพลังสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ (คณะกรรมการพัฒนานโยบายเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ) เพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงนโยบายและประสานความร่วมมือ ขับเคลื่อนการสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็นและการรับฟังความคิดเห็น เพื่อให้ได้มาซึ่งฉันทมติต่อข้อเสนอเชิงนโยบายในการลดโรคไม่ติดต่อ

๒. คณะกรรมการพัฒนานโยบายเพื่อลดโรคไม่ติดต่อจึงได้จัดประชุมสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น ว่าด้วยการสานพลังสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๗ โดยมีหน่วยงานภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคเอกชน และประชาสังคม เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และมีฉันทมติต่อสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น ว่าด้วยการสานพลังสร้างสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ (มติสมัชชาสุขภาพเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

สาระสำคัญของนโยบาย	ตัวอย่างบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๑) พัฒนาระบบนิเวศและสร้างพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสมและลดโรคไม่ติดต่อ โดยการเอาผู้บริโภคเป็นศูนย์กลางและพื้นที่เป็นตัวตั้งรวมทั้งการใช้หลักการด้านเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมและใช้กลไกการคลังสร้างแรงจูงใจ ผ่านรูปแบบตัวเงิน (เช่น ภาษี บัตรกำนัล เงินอุดหนุน) เพื่อจูงใจบุคคล ผู้บริโภค หรือผู้ประกอบการในการจัดการบริการเพื่อเข้าถึงสินค้าและบริการที่ดีต่อสุขภาพ และใช้หลักการกลไกเครดิตทางสังคมที่ใช้สิทธิประโยชน์อื่นที่ไม่ใช่ตัวเงินร่วมด้วย	๑) กระทรวงการคลัง (กค.) พัฒนากลไกการคลังเพื่อสร้างแรงจูงใจเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ (๒) กระทรวงพาณิชย์ (พณ.) กำหนดนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงผลิตภัณฑ์ที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ รวมทั้งต่อต้านผลิตภัณฑ์ที่ทำลายสุขภาพ (๓) กระทรวงแรงงาน (รง.) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการสร้างเสริมสุขภาพและบรรจุนิติประโยชน์เพื่อป้องกันโรคไม่ติดต่อเข้าสู่ระบบประกันสังคมให้กับพนักงาน
๒) จัดทำมาตรการหลักจัดการสภาวะแวดล้อมทางกายภาพและสังคมในระดับประเทศและระดับพื้นที่ ประกอบไปด้วย การจัดระเบียบและลดการเข้าถึงสินค้าทำลายสุขภาพ การส่งเสริมการผลิต การพัฒนามาตรฐานเพื่อเพิ่มการเข้าถึงวัตถุดิบ สินค้า และบริการที่ดีต่อสุขภาพ การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีวิถีชีวิตที่เหมาะสม รวมถึงสร้างพื้นที่สภาวะที่เข้าถึงได้ สะดวก เหมาะสม ในแต่ละช่วงวัยและทุกกลุ่ม และสร้างความตระหนักรู้ ความรอบรู้ และสื่อสารข้อมูล ข่าวสารเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคที่ถูกต้องเหมาะสม	(๑) กค. ขับเคลื่อนการเพิ่มภาษีสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือที่มีน้ำตาล ยาสูบ และต่อต้านการค้ายาสูบที่ผิดกฎหมาย (๒) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพให้กับผู้ประกอบการ (๓) กระทรวงคมนาคม (คค.) พัฒนามาตรฐานและส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อมของรถ ทางเดินเท้า (๔) กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) สร้างความตระหนักรู้ด้านสุขภาพ และการพัฒนาองค์กรเพื่อลดโรคไม่ติดต่อ (๕) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กำกับดูแลสื่อต่าง ๆ ในการจัดการโรคไม่ติดต่อ
๓) การพัฒนาระบบและกลไกกระบวนการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนมาตรการหลัก ประกอบด้วย	(๑) สธ. สร้างระบบนิเวศที่ลดความเสี่ยงโรคไม่ติดต่อการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี ระบบ

สาระสำคัญของนโยบาย	ตัวอย่างบทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
เครื่องมือนโยบายและมาตรฐาน การออกแบบพัฒนา นวัตกรรม โมเดล และการขยายผลเชิงระบบ เพื่อเพิ่ม คุณค่าและประโยชน์ความริเริ่มใหม่ในการจัดการปัญหา รวมทั้งการพัฒนาระบบกำกับ ติดตาม ประเมินผลลัพธ์ และระบบตัดสินใจ บริหาร และการสนับสนุนการลงทุน	ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของประชาชน รวมทั้งกำกับติดตาม ความก้าวหน้า และบูรณาการความร่วมมือต่าง ๆ (๒) กระทรวงมหาดไทย (มท.) บรรจุประเด็นโรคไม่ ติดต่อในแผนการดำเนินงาน (๓) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้อย่าง ครอบคลุม

ทั้งนี้ คสช. [รองนายกรัฐมนตรี (นายทรงศักดิ์ ทองศรี) เป็นประธาน]] ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบมติสมัชชาสุขภาพเพื่อลดโรคไม่ติดต่อด้วยแล้ว โดยมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เช่น (๑) ควรพัฒนากลไกทางการคลัง ทั้งด้านการเสริมแรงทางบวกและทางลบ (๒) ต้องใช้หลักเศรษฐศาสตร์พฤติกรรมช่วยปรับพฤติกรรมและเพิ่มการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ และ (๓) ควรบูรณาการหลักการต่าง ๆ ในเครื่องมือภายใต้พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อขับเคลื่อนในชุมชนและท้องถิ่น และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๓. กค. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พณ. กระทรวงแรงงาน และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พิจารณาแล้วเห็นชอบ/ไม่ขัดข้อง โดย กค. เห็นว่า การพิจารณามาตรการทางภาษีเพื่อสุขภาพจะต้องคำนึงถึงข้อจำกัดและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น อาทิ การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ การคำนึงถึงการสูญเสียรายได้ของรัฐบาล ผลกระทบต่ออุตสาหกรรม และผลกระทบต่อผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม การใช้หลักการกลไกการคลังสร้างแรงจูงใจผ่านรูปแบบตัวเงินเกี่ยวกับหลายหน่วยงานต้องอาศัยการบูรณาการร่วมกันในการกำหนดมาตรการทางภาษีเพื่อสุขภาพที่มีความยั่งยืนต่อไป และ สศช. เห็นควรให้ดำเนินงานที่ตอบสนองต่อความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมายและบริบทในแต่ละพื้นที่ รวมถึงการออกแบบมาตรการที่ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับความต้องการของประชาชนแต่ละกลุ่มวัย

๕. เรื่อง การจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนเพื่อเตรียมความพร้อมดำเนินการตามพระราชบัญญัติ การอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เสนอแผนการดำเนินงานจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (แผนการดำเนินงานฯ) และหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาอนุญาตและการบริการของหน่วยงานของรัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ประชาชน (หลักเกณฑ์ฯ) รวมทั้งให้หน่วยงานของรัฐเร่งรัดการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน (คู่มือฯ) ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานฯ และหลักเกณฑ์ฯ พร้อมทั้งให้ ก.พ.ร. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับความเห็นของ สศช. รวมทั้งข้อเสนอแนะของ สปน. และ สพร. ไปพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

สาระสำคัญของเรื่อง

ก.พ.ร. รายงานว่า

๑. สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๔ (พระราชบัญญัติฯ) ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๔ และจะมีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยจะครบกำหนดในวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๗๐ เว้นแต่หมวด ๑ บททั่วไปและมาตรา ๓๘ วรรคสอง ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป โดยมีสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำคู่มือฯ สรุปได้ ดังนี้

๑.๑ มาตรา ๑๔ บัญญัติให้ในกรณีที่บทบัญญัติของกฎหมายกำหนดให้การกระทำใดจะต้องได้รับอนุญาต และมาตรา ๒๖ บัญญัติให้กรณีที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐใด มีหน้าที่และอำนาจใน

การพิจารณา รับรอง เห็นชอบ ให้ความเห็น จ่ายเงิน ให้ได้รับสวัสดิการ รวมทั้งดำเนินการหรือการให้บริการอื่นใดแก่ประชาชน ประกอบมาตรา ๓๘ บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องทบทวนคู่มือฯ ในงานอนุญาตที่จัดทำขึ้นตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ และจัดทำคู่มือฯ ในงานบริการให้แล้วเสร็จ ก่อนที่กฎหมายจะมีผลใช้บังคับ

๑.๒ มาตรา ๑๔ วรรคห้าและวรรคหก บัญญัติให้สำนักงาน ก.พ.ร. ตรวจสอบคู่มือฯ ให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดย ก.พ.ร. จะพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติงานที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีให้หน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตปฏิบัติในการพิจารณาอนุญาตเพื่อประโยชน์ในการจัดทำคู่มือฯ เพิ่มเติมได้ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐต้องเร่งจัดทำและทบทวนคู่มือฯ ในงานอนุญาตและงานบริการที่สอดคล้องตามองค์ประกอบของกฎหมายและหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติฯ ให้แล้วเสร็จ และพร้อมเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบได้อย่างครบถ้วนนับแต่วันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลที่ครบถ้วน ชัดเจนและเป็นปัจจุบันในการติดต่อขอรับบริการกับหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้จัดทำแผนการดำเนินงานฯ และหลักเกณฑ์ฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานของรัฐจัดทำคู่มือฯ และเพื่อให้มีหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบคู่มือฯ ที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อรองรับการดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวทันทีที่มีผลใช้บังคับเสนอต่อ ก.พ.ร.

๒. ก.พ.ร. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๙ มีมติรับทราบแผนการดำเนินงานฯ และเห็นชอบหลักเกณฑ์ฯ และให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อผลักดันให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำคู่มือฯ ให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานฯ และหลักเกณฑ์ฯ มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ แผนการดำเนินงานฯ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนดแผนการดำเนินงานฯ โดยมีเป้าหมายให้หน่วยงานของรัฐจัดทำ ทบทวน และเผยแพร่คู่มือฯ ให้ครบถ้วนในวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ โดยมีแผนการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินการ
(๑) การแจ้งแนวทางการดำเนินการ สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งเวียนแนวทางการดำเนินการทบทวนและจัดทำคู่มือฯ และให้หน่วยงานแจ้งยืนยันรายชื่องานอนุญาตและงานบริการ	กรกฎาคม ๒๕๖๙
(๒) การทบทวนและจัดทำคู่มือฯ หน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดทำและทบทวนคู่มือฯ ให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติฯ และแนวทางการดำเนินการของสำนักงาน ก.พ.ร. โดยให้ความสำคัญกับการปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการที่ลดขั้นตอน ระยะเวลา เอกสาร ที่ใช้ในการดำเนินการ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชน	กรกฎาคม-กันยายน ๒๕๖๙
(๓) การให้คำปรึกษาในการดำเนินการ สำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (สคก.) จะจัดให้มีการให้คำปรึกษาผ่านระบบออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการทบทวนและจัดทำคู่มือฯ รวมถึงการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฯ	กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๙
(๔) การนำเข้าข้อมูลคู่มือฯ โดยหน่วยงานของรัฐเริ่มนำข้อมูลคู่มือฯ ที่ได้ทบทวนหรือจัดทำแล้วเสร็จเข้าสู่ระบบศูนย์รวมข้อมูลเพื่อติดต่อราชการ (Info.go.th) ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ได้ร่วมกันพัฒนาขึ้น เพื่อให้เป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่คู่มือฯ ต่อไป	ตุลาคม ๒๕๖๙

แผนการดำเนินงาน	ระยะเวลาดำเนินการ
(๕) การตรวจสอบคู่มือฯ สำนักงาน ก.พ.ร. เริ่มตรวจสอบคู่มือฯ (Post Audit) ของหน่วยงานให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามมาตรา ๑๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติฯ โดยหากเรื่องใดเป็นภาระเกินสมควรหรือปรากฏข้อเท็จจริงว่าหน่วยงานของรัฐผู้อนุญาตอาจไม่สามารถปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้ สำนักงาน ก.พ.ร. จะดำเนินการแจ้งหน่วยงานดังกล่าวให้แก้ไขปรับปรุงคู่มือฯ ภายในระยะเวลาที่กำหนด	ธันวาคม ๒๕๖๙
(๖) การเผยแพร่คู่มือฯ หน่วยงานของรัฐเผยแพร่คู่มือฯ ในงานอนุญาตและงานบริการที่จัดทำหรือปรับปรุงตามพระราชบัญญัติฯ ได้ครบถ้วนในวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มีผลใช้บังคับวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๗๐)	มกราคม ๒๕๗๐

๒.๒ หลักเกณฑ์ฯ ซึ่งได้นำหลักการของพระราชบัญญัติฯ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมและแนวปฏิบัติที่ดีจากองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) มากำหนดเป็นหลักเกณฑ์ฯ เพื่อใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานของรัฐจัดทำหรือทบทวนคู่มือฯ ให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและเป็นแนวทางในการตรวจสอบคู่มือฯ แบ่งเป็น ๒ หลักเกณฑ์ ดังนี้

๒.๒.๑ หลักเกณฑ์ด้านองค์ประกอบของคู่มือฯ โดยคู่มือฯ มีองค์ประกอบ ดังนี้

- ๑) ชื่อคู่มือฯ
- ๒) หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการยื่นคำขอ
- ๓) ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ
- ๔) ขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาตหรือให้บริการ รวมถึงหลักเกณฑ์และแนวทางการตรวจสอบการประกอบกิจการหรือการดำเนินการ (ถ้ามี)
- ๕) รายการเอกสารหรือหลักฐานที่ต้องยื่นมาพร้อมคำขอ
- ๖) แนวทางการใช้ดุลพินิจ
- ๗) ช่องทางการให้บริการ
- ๘) ช่องทางการร้องเรียน
- ๙) ใบอนุญาต
- ๑๐) แบบประเมินคุณสมบัติและเงื่อนไขเบื้องต้น (Self Assessment) (ถ้ามี)

๒.๒.๒ หลักเกณฑ์ด้านสาระที่สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี แบ่งออกเป็น ๔ กรอบหลัก ดังนี้

(๑) ความโปร่งใส (Transparency) ได้แก่ การระบุขั้นตอนระยะเวลา ค่าธรรมเนียม และเหตุผลประกอบการพิจารณาอย่างชัดเจน ลดการใช้รูปแบบการพิจารณาโดยคณะกรรมการที่ไม่จำเป็น โดยมีรายการตรวจสอบ ดังนี้

- ๑) จำแนกขั้นตอนพร้อมระบุระยะเวลารวมชัดเจน
- ๒) ใช้ระบบคณะกรรมการเท่าที่จำเป็น
- ๓) ระบุขั้นตอนและระยะเวลาการตรวจสอบความครบถ้วนของเอกสารคำขอให้ชัดเจน โดยหากยื่นเอกสารคำขอ ณ จุดให้บริการ เจ้าหน้าที่จะต้องตรวจสอบความครบถ้วนให้แล้วเสร็จทันที

และหากยื่นเอกสารคำขอผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์จะต้องมีการตรวจสอบความครบถ้วนให้แล้วเสร็จภายในวันทำการถัดไป

๔) ระบุค่าธรรมเนียมชัดเจน

๕) ระบุเงื่อนไข เช่น เงื่อนไขการยกเว้น/ลดหย่อนค่าธรรมเนียม

(๒) การยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางและรัฐไร้รอยต่อ (Citizen-Centric & Seamless Government) ยึดหลักการบริการที่ลดภาระประชาชนเป็นสำคัญโดยต้องยกเลิกการเรียกเก็บสำเนาเอกสารที่รัฐมีฐานข้อมูลอยู่แล้ว (Once-only Principle) และผลักดันการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน (Data Sharing) เพื่อก้าวสู่การบริการแบบไร้รอยต่อและการให้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อลดการติดต่อดังตนเองของประชาชน (Zero Touch) โดยมีรายการตรวจสอบ ดังนี้

๑) ระบุรายการเอกสารครบถ้วน

๒) ไม่เรียกเอกสารที่รัฐออกให้หรือมีไว้ในครอบครองและเชื่อมโยงผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐได้

๓) ระบุช่องทางหรือลิงก์ดาวน์โหลดแบบฟอร์ม (ถ้ามี)

๔) ระบุช่องทางให้บริการ ณ จุดบริการ และช่องทาง e-Service รวมถึงการระบุวิธีการในการให้ข้อมูล การแจ้งผลการดำเนินการที่ชัดเจน

๕) ระบุใบอนุญาตหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ

(๓) การลดใช้ดุลพินิจเจ้าหน้าที่ (Official Discretion Reduction) เพื่อป้องกันการเรียกรับผลประโยชน์และลดความไม่ชัดเจน โดยต้องกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และขั้นตอนการพิจารณาให้ปราศจากความคลุมเครือ ต้องระบุเหตุผลและข้อกำหนดในการปฏิเสธคำขอที่ชัดเจน พร้อมทั้งแจ้งสิทธิและช่องทางการอุทธรณ์ให้ประชาชนทราบโดยครบถ้วน โดยมีรายการตรวจสอบ ดังนี้

๑) ขั้นตอน ระยะเวลา ค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการและรายการเอกสารหลักฐานที่กำหนดในคู่มือฯ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไม่เกินจากที่กำหนดไว้ในคู่มือกลาง

๒) ระบุแนวทางการใช้ดุลพินิจ

๓) ไม่มีข้อความปลายเปิด เช่น “ตามที่เห็นสมควร” ในคู่มือฯ

๔) ระบุเหตุแห่งการปฏิเสธและสิทธิอุทธรณ์ชัดเจน

๕) หากยื่นครบตามคู่มือฯ แล้ว จะเรียกเอกสารเพิ่มไม่ได้

(๔) การสร้างกลไกที่ตรวจสอบได้และการมีส่วนร่วมของประชาชน (Accountability & Feedback Loop) มุ่งเน้นการสร้างช่องทางรับฟังความคิดเห็นการร้องเรียน หรือการแจ้งเบาะแสทุจริตที่ปลอดภัยและเข้าถึงง่าย พร้อมทั้งพัฒนาระบบติดตามสถานะผลการพิจารณาเพื่อให้ประชาชนตรวจสอบความคืบหน้าของเรื่องที่ยื่นได้ตลอดเวลา อันเป็นการสร้างวัฒนธรรมความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ โดยมีรายการตรวจสอบ ดังนี้

๑) ระบุช่องทางร้องเรียนและแจ้งเบาะแส

๒) ระบุช่องทางติดตามสถานะการพิจารณา

๒.๓ การทบทวนคู่มือฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นควรมุ่งเน้นการดำเนินการในประเด็น

สำคัญเพิ่มเติม ดังนี้

๒.๓.๑ การทบทวนคู่มือฯ เพื่อปรับปรุงกระบวนการพิจารณาอนุญาตหรือการให้บริการ โดยลดขั้นตอน ระยะเวลาในการดำเนินการ การนำเทคโนโลยีมาใช้ การเรียกเอกสารประกอบคำขอเท่าที่จำเป็น การปรับเปลี่ยนจากการอนุญาตเป็นจดทะเบียน จดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียน รวมถึงการบูรณาการการตรวจสอบกิจการร่วมกันระหว่างหน่วยงาน (ถ้ามี) เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นภาระแก่ผู้ประกอบการ

๒.๓.๒ เร่งรัดการเชื่อมโยงข้อมูลผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐ (Government Data Exchange: GDX) เพื่อลดภาระในการขอเอกสารจากประชาชนและพัฒนาระบบการดึงข้อมูลมาเติมในแบบฟอร์มคำขอแบบอัตโนมัติ (Pre-fill) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อราชการ

๒.๓.๓ สื่อสารกระบวนการขออนุญาตหรือให้บริการโดยใช้รูปแบบการสื่อสารที่เข้าใจง่ายและสอดคล้องกับพฤติกรรมความรู้ของประชาชนในปัจจุบัน เช่น อินโฟกราฟิก คลิปวิดีโอสั้น หรือการสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียที่เข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดทำแผนการดำเนินงานฯ และหลักเกณฑ์ฯ จะช่วยอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตและการให้บริการแก่ประชาชน โดยกำหนด ขั้นตอน วิธีการ ระยะเวลา เอกสารหลักฐานและช่องทางการให้บริการที่ชัดเจน ลดขั้นตอนการอนุญาตที่ไม่จำเป็น ลดเอกสารประกอบการพิจารณา ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ อันเป็นการลดภาระและต้นทุนให้กับประชาชน ลดความเสี่ยงต่อการทุจริตและการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบ นอกจากนี้ คู่มือฯ ยังช่วยให้ประชาชนสามารถรับรู้สิทธิ หน้าที่ และเงื่อนไขในการรับบริการของรัฐได้อย่างถูกต้อง เพิ่มความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และสามารถติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานได้ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐมีมาตรฐานการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ เกิดการพัฒนาการให้บริการในรูปแบบดิจิทัล และการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และยกระดับคุณภาพการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนและภาคธุรกิจ ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ